

РЕШЕНИЕ

№ 816

гр. София, 14.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Вяра Русева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10198** по описа за **2021** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началника на 03 РУ-СДВР, чрез юрисконсулт Д. И. срещу Решение от 07.09.2021 г., постановено по НАХД № 2307/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 7356/05.02.2020 г., издадено от началник на 03 РУ-СДВР, с което на Н. К., на основание чл.81, ал.2, т.2 от Закона за българските лични документи е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 30 лева, за извършено нарушение по чл.7, ал.1 от същия закон.

В жалбата се твърди, че първоинстанционното решение е неправилно. Счита, че решението е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като въззивният съд си е позволил да разгледа една недопустима жалба. В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът - Н. Г. К., не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна

страна:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна.

На първо място не е спорна приетата от СРС фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, както и показанията на разпитания актосъставител А. Л..

Установено е, че административно-наказателното производство против ответника е започнало със съставяне на АУАН № 7356/30.01.2020 г. от младши полицейски инспектор А. Г. Л. - на 30.01.2020 г., около 13:50 часа, в [населено място], ж.к. "Зона Б-5", [жилищен адрес] в Дом за стари хора, когато при извършена полицейска проверка от служители на 03 РУ-СДВР, лицето Н. Г. К. представил повреден личен документ - лична карта №643755891, издадена от МВР - С. на 15.01.2012 г. Констатирано е, че последният е нарушил чл.7 от ЗБДС. Съответно е издадено и наказателно постановление № 7356/05.02.2020 г. от началника на 03 РУ-СДВР, с което на основание чл.81, ал.2, т.2 от ЗБЛД на г-н К. е наложено административно наказание - глоба в размер на 30 лв., за нарушение на чл.7, ал.1 от ЗБДС, изразяващо се в това, че на 30.01.2020 г, около 13:50 часа, в [населено място], ж.к."Зона Б-5", при проверка лицето представя повредена лична карта. На 09.11.2020 г. К. оспорил връченото му НП с жалба до директора на СДВР. С отговор рег.№513000-1082/2021 г. /без дата/ на началник отдел „БДСГ-СДВР“ г-н К. бил уведомен, че всяка нарушена физическа цялост на български документ за самоличност се счита за повреда, като без значение са големината на повредата и нейното място върху полето на съответния личен документ. Било му разяснено и, че обжалването на издаденото НП се извършва в 7-дневен срок пред съда по местоизвършване на нарушението.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, СРС е приел, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение е нарушена разпоредбата на чл.42, т.4 от ЗАНН, тъй като е посочено, че К. е представил повреден документ за самоличност, конкретизиран по вид - лична карта, със съответен номер, дата на издаване и издател, но в него липсва описание на повредата на същата. Прието е и за нарушена нормата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН съобразно която, следва да е налице пълно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. В тази връзка според СРС, в обстоятелствената част на процесното НП освен, че не е възпроизведен номера на личната карта, датата на издаване и нейният издател, също е пропуснато да се опише в какво точно се състои повредата на представения документ за самоличност. Тези пропуски, допуснати в хода на административно-наказателното производство, съставляват съществени нарушения на императивните разпоредби от ЗАНН според които, както в АУАН, така и в НП, следва да се съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, а не както е описано изпълнителното деяние в двата акта - „представя повредена лична карта“, без да е посочено в какво точно се изразява повредата. В този смисъл РС е приел, че е нарушено правото на защита на наказаното лице.

Горното се споделя от касационната инстанция.

Касационната инстанция възприема извода на СРС, че в НП правилно е посочена нарушената правна норма. В тази връзка видно от чл.7, ал.1 от ЗБЛД - гражданите, притежатели на български лични документи, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване. В АУАН и в НП следва да се опише в цялост относимата фактическа обстановка, което изискване е въведено с разпоредбите на чл.42, т.4 от ЗАНН и чл.57 т.5 от ЗАНН. Описанието на деянието в двата акта се изразява в това, че лицето представя лична карта с увредена цялост без да има конкретни данни. Съставът констатира, че едва при разпита на свидетеля Л. се установява какво е това увреждане - а именно, че се касае за нарушена цялост в областта на холограмния стикер, тъй като липсвало малко парче в горната част на личната карта. Липсата на посочените елементи, част от описанието на деянието – представлява съществено процесуално нарушение и обуславя незаконосъобразността на НП, поради което като е достигнал до изложения извод СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани и намира оспореното решение за правилно.

По изложените по-горе съображения и на основание чл.221, ал.2, пр.2 АПК, във връзка с чл.63в ЗАНН, Административен съд София – град, XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.09.2021 г. по НАХД № 2307/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.